



OBČASNÍK RUŽOMBERSKÝCH EVANJELIKOV

# DEDIČSTVO

číslo 1/2017

ROČNÍK 21

*Z Jeho plnosti sme my všetci prijali,  
a to milosť nad milosťou.*

*Ján 1,16*



## Z OBSAHU ČÍSLA

<i>Tri vianočné otázky</i> .....	2
<i>Vianočná báseň</i> .....	3
<i>Vianočný vins</i> .....	4
<i>Udalosti v cirkevnom zbore cez objektív</i> .....	4
<i>Čo ak nechcem spievať</i> .....	10
<i>Jubilantom</i> .....	15
<i>Z matriky CZ od januára do októbra 2017</i> .....	18
<i>Keď labuť zomiera</i> .....	19
<i>Augustový žalm 151</i> .....	20
<i>Pochybujem a predsa verím!</i> .....	21
<i>Rozhovor s Miriam Emingerovou</i> .....	24
<i>Stránka pre deti</i> .....	26
<i>Vitajte v klube nespokojných žien!</i> .....	28
<i>Prečítali sme za vás zamyslenia od Luthera</i> .....	29
<i>Aj humor je Boží dar</i> .....	30
<i>Z domácej kuchyne zborového dozorcú</i> .....	30
<i>Oznamy</i> .....	31



## SLOVO NA ÚVOD

### TRI VIANOČNÉ OTÁZKY

Každý rok sa na pulloch hračkárstiev a na televíznych obrazovkách objavia novinky so sveta hračiek i techniky, ktoré hypnotizujú naše ratolesti. Nás rodičov ide pri pohľade na tieto reklamy občas od zlosti roztrhnúť. Je to však daň, ktorú platíme za to, že svojim deťom zapínáme televíziu. Väčšina z týchto vecí „letí“ jednu, či dve sezóny a potom vyjdú z módy a upadnú do zabudnutia. Mnohí si pamätáme na populárne céčka, Rubikovu kocku, perá s plaváčikom, plastové hokejky značky SULO, bábiku Barbie alebo plyšovú opičku Monchichi. Dnes sú to autoboti, transformery, spinery, tablety alebo počítačové hry. Mnohé z hračiek budú o rok tiež zapadnuté prachom a elektronika o dva roky zastarála.

Vianoce sú však v trende každý rok. Hoci ich svätíme každý rok, aj tak sa na ne rovnako tešíme. Hlavne aby boli šťastné a veselé. Aké kritériá však musia Vianoce spĺňať, aby šťastnými mohli byť? Chceme ich prežiť spoločne, v zdraví a v pokoji. Pre mnohých by mali byť aj bohaté na prekvapenia a veci. Chceme sa vzájomne obdarovať. Veď v každom z nás je naším Stvoriteľom zakódovaná túžba obdarovať druhého. Potešiť ho a prekvapiť. Každý, kto okúsil čaro dávania, dá za pravdu apoštolovi Pavlovi, ktorý hovorí: **Blahoslavenejšie je dávať, ako brať.** Dávanie je veľmi príjemná činnosť. Dávanie nám pocit radosti a slobody. Dávanie nás obohacuje. Žiaľ, nie je to tak vždy.

Koncom novembra zverejnilo vedenie Národnej banky Slovenska štatistiku, podľa ktorej sme ako Slováci druhý najrýchlejší sa zadlžujúci národ vo svete. Na Vianoce pomerne veľa ľudí túži svojim blízkym dať to, na čo nemajú. To sa prejavuje tým, že sa často zadlžujú spotrebnými úvermi a vystavujú sa tak finančnému tlaku. Dokonca aj známe tváre zo sveta športu a kultúry nám v televíznych šotoch nahovárajú, že vziať si pôžičku z banky kvôli šťastným Vianociam je nielen veľmi jednoduché, ale aj v poriadku. **Akoby sme všetci zabudli na fakt, že ten chlapček, ktorého narodenie počas Vianoc oslavujeme, sa narodil do skromných až chudobných pomerov.**

Je naopak veľká škoda, že si nedávame to, na čo máme, a na čo si požičiavať

nemusíme. To je napr. spoločne strávený čas, vzájomná pozornosť, pekné slovo, priateľstvo alebo aj odpustenie. Sú to veci oveľa vzácnejšie ako mobil, drahá hračka alebo luxusná dovolenka.

**Napokon slúbené tri vianočné otázky znejú takto:**

1. Čím počas tohtoročných Vianoc potešíš svojich blízkych?
2. Z čoho sa budeš TY tieto Vianoce tešiť najviac?
3. Čím obdaruješ vianočného oslávenca?

Aby si mohol zodpovedať tieto otázky, nepotrebuješ si požičiavať ani cent. Vedz, že si v Bohu dostatočne bohatý/á.

Napokon dovoľte aj nám, aby sme vás potešili a obohatili, veríme, že dobrým čítaním.

*Za redakciu:*

*David Bázlik – zborový farár*

## VIANOČNÁ BÁSEŇ

V hluku veľkomesta  
stovky prázdnych slov.  
Zabudnutá CESTA  
a tisíce pošliapaných snov.  
Keď život bez lásky  
bludiskom uteká,  
márne sú otázky  
bez viery človeka.  
Len jediné slovo  
bolo na počiatku.  
Dnes telom sa stáva,  
skúsme začať od  
začiatku.  
Do jasieľ vkladaj krehké plány,  
s pokorou hľadieť do neba.

Nádej sta sviecu chrániť v dlani,  
zabudnúť celkom na seba.  
Namiesto darov darom sa stávať,  
Kráľovi kráľov  
život odovzdávať.  
Dieťaťko uzdraví  
bolesť i samotu.  
Nádejou zaplaví  
každučkú prázdnotu.  
Na nebi plnom hviezd  
najkrajšia dnes žiari,  
jediná pravá z ciest  
je tá na oltári.

*Mária Podolská*



## VIANOČNÝ VINŠ

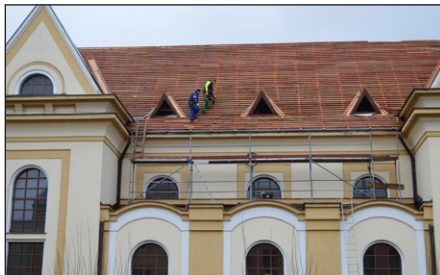
Na Vianoce, keď svet stíchne,  
nech vám Božie dieťa vdýchne  
pokoj, radosť a posilu,  
nielen v túto svätú chvíľu,  
ale taktiež v novom roku,  
nech vás vedie v každom kroku.



## UDALOSTI ROKA 2017 CEZ OBJEKTÍV

*14. februára sme odovzdali stavbu kostola technickému dozoru a firme Švestav. Začala tak dlho pripravovaná oprava strechy kostola. Po 66 dňoch bol 21. apríla kostol odovzdaný do užívania. Oprava stála 78.510 EUR. Vnímame to ako Božiu milosť, že celá oprava sa uskutočnila bez problémov, komplikácií, bez úrazov a zároveň za veľmi priaznivých poveternostných podmienok.*

*V nedeľu 4. júna na sviatok Svätého Ducha sme ďakovali za vykonané dielo. Slávnostnou kazateľkou bola sestra seniorka Katarína Hudáková. Prítomní boli viacerí hostia a starostovia okolitých obcí.*



*Vystúpenie detí z detskej besiedky na Deň matiek.*



*V poslednú májovú nedeľu 7 mladých sestier a 4 mladí bratia vyznali svoju vieru v Ježiša Krista a stali sa dospelými členmi cirkvi.*





25. apríla sa uskutočnila seniorátna slávnosť pri 500. výročí reformácie. Bratia a sestry z celého seniorátu sa stretli v Partizánskej Lupči, aby svojou účasťou vyjadrili vďačnosť Pánu Bohu za svoju cirkev a dielo reformácie. Po Službách Božích bol v areáli kostola odhalený pamätník reformácie.

V rámci popoludňajšieho programu boli ocenení viacerí bratia sestry, ktorí sa v našom senioráte svojou službou zaslúžili o zveladenie a dobré meno cirkvi. Toto ocenenie spolu s pamätnou plaketou od predsedníctva ECAV prevzal za obetavú a zanietenú prácu, významný prínos pre ECAV za šírenie dobrého mena cirkvi a kresťanských hodnôt náš brat Ľudovít Teniak z Liskovej.



11. – 13. mája 51 bratov a sestier z nášho zboru navštívilo Južné Čechy. Prešli sme spoločne viacero zaujímavých miest, hradov a múzeí. Telč, Český Krumlov, Jindřichuv Hradec, Hluboká. Ďakujeme bratovi dozorcovi Lackovi Zvarovi, ktorý zájazd organizačne pripravil.



*25. júna sa konal už tradične na záver školského roka Zborový deň. Naším hosťom bol brat farár Martin Šefranko so svojou rodinou. Farská záhrada opäť poslúžila na spoločný obed a aktivity detí.*





*V dňoch 12. – 14. júla v Liskovej v areáli ihriska deti pátrali po „Veľkom indiánskom poklade“. Tak znela téma denného tábora. Počas jedného dňa sme si urobili aj výlet do ZOO v Spišskej Novej Vsi. Ďakujem pánovi starostovi i obci Lisková za priestory a ochotnú pomoc pri organizovaní tohto podujatia.*





3. – 8. júla v prvý prázdninový týždeň prežili členovia dorastu a mládeže v Janoškovom dome v L. Hrádku. Letný tábor niesol názov „Antivírus“. Spoločne sme hľadali odpovede, ako v tejto dobe zostať zakorenení v Božej láske a pravde. Tábor sa uskutočnil s pomocou misijnej organizácie z Texasu – Mission of Christ. Pastor Richard Goodwill, ktorý už piaty rok strávil čas spolu s manželkou na našom tábore, bol tento krát medzi nami posledný krát. Bude však niektoré slovenské evanjelické zbory naďalej podporovať posielaním dobrovoľníkov na letné tábory. Bolo to ťažké lúčenie. Vypovedá o tom aj nasledujúca fotka.



*Víkend dorastu v Liskovej 18. – 19. augusta strávili dorastenci noc v zborovom dome v Liskovej. V sobotu si vysúkali rukávy a pustili sa do práce na zvelaďovaní vonkajšieho areálu Evanjelického zborového domu. Ďakujeme rodine Záhumskej, ktorá mala nad týmto víkendom patronovať.*





*17. septembra sme pri príležitosti jubilea 90-ty na Službách Božích pozdravili nášho dlhoročného presbytera, dozorcú a kurátora Eudevíta Teniaka. V roku 1970 – sa stal presbyterom ako 43 ročný a v tejto službe vytrval 47 rokov. V roku 1984 sa stal zborovým dozorcou a bol ním až do roku 2000 (16 rokov) Dodnes je aktívnym kurátorom za Liskovú. V tú istú nedeľu sme s modlitbou a požehnaním vysielali na svoje prvé pôsobisko našu ružomerskú teologičku Lucku Fagovú, ktorá po ordinácii bola menovaná do CZ Nižná Slaná.*



*V sobotu podvečer 25. novembra sme v našom kostole prežili krásny a dojímavý koncert s názvom „Modlitbičky“.*

*Hudobný projekt Modlitbičky bol ideou slovenskej klaviristky a skladateľky Jany Bezek, ktorá svojou autorskou tvorbou na rovnomenné básne slovenského básnika Milana Rúfusa spojila predstaviteľov detského spievajúceho sveta so svetom dospelých, profesionálnych a vyzretých hudobníkov. Účinkoval Bratislavský detský zbor pod vedením dirigenta Roberta Tišťana. Modlitbičky zachytávajú krehkosť a jedinečnosť detského života, o ktorom slovenský básnik Milan Rúfus často písal a aj ho podporoval.*



*V dňoch 3. až 5. novembra tohto roku sa dorastenci a konfirmandi z nášho zboru zúčastnili víkendovky v Párnickom cirkevnom zariadení.*





## ČO AK NEHCEM SPIEVAŤ

Vianoce bez vianočných piesní si vieme sotva predstaviť. Aj tento rok sa mnoho kresťanov pridá k tej prvej vianočnej piesni, ktorá odznela z úst Božích rytierov: *Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle*. Spev však nepatrí len k vianočnému obdobiu, je spojený s našim životom a celé tisícročia sprevádza Boží ľud. Prinášame vám článok, ktorý ponúka zaujímavý pohľad na spev v cirkvi. Možno bude i pre vás novou motiváciou k spevu.

Každú nedeľu prichádza väčšina cirkevníkov spievať, modliť sa a počúvať slovo. Nie však každý sa zúčastňuje všetkých týchto vymenovaných vecí. Život je však skutočný, nikto neprichádza do kostola bez jaziev, hanby alebo dokonca bez apatie.

Buďme úprimní. Aj tí návštevníci zboru, ktorí máme vždy entuziazmu na rozdávanie, máme občas nedeľu, kedy chceme aby naše srdcia horeli viac. V týchto chvíľach zažívame vnútorný boj. Na jednej strane vieme, že by sme mali spievať, lebo sme v kostole. Na druhej strane sa však nechceme na nič hrať, keďže by to bolo klamstvo – spievať, ak sa na to necítíme. Je lepšie byť čestný a nespievať alebo byť pokrytcom?

Samozrejme, že nechceme byť falošní. Napriek tomu však máme aspoň dva dobré dôvody na to, aby sme otvorili ústa a pozdvihli svoje hlasy, aj keď sa na to necítíme.

### TVOJ SUSED POTREBUJE TVOJ HLAS

Na stretnutiach nie je vždy počet každého hlas. Nespievajú, ale nie preto, že by nechceli. Sú slabí a v takúto chvíľu sa im dokonca aj ťažko rozpráva, nie to ešte spieva. Možno je to mladá žena, ktorá nemôže spievať „Je to v poriadku“, keď je to rok od toho, čo jej umrela mama, alebo mladý pár nemôže spievať „veľká je tvoja vernosť“, pretože pred pár dňami znova potratili.



Boh vo svojej nekonečnej láske nechal týchto ľudí samých. Preto máme spoločné chvály, aby neboli len pre Pána, ale taktiež aj pre ľudí. Pamätajte, že Boh nám hovorí, aby sme hovorili *jednen k druhému* v piesňach a žalmoch (EFEZSKÝM 5:19).

Keď sa necítíme na to, že by sme mali spievať, máme možnosť zvažovať záujmy ostatných a považovať ich za dôležitejšie, ako tie naše (FILIPSKÝM 2:3-4). Od Boha máme privilegium otvárať ústa za tých, ktorí sú nemí (PRÍSLOVIA 31:8). Ty možno nechceš spievať, ale osoba ktorá sedí vedľa Teba, pred Tebou, či za Tebou, možno potrebuje Tvoj spev. Zvuk Tvojho hlasu im môže ukázať pravdu evanjelia, alebo ich povzbudiť k viere so žalmistom: „Ako tukom a olejom sa sýti moja duša, jasajúcimi perami Ťa chvália moje ústa“ (ŽALM 63:3).

Zvuk spievajúceho Božieho národa je mocný, napomína srdcia, v ktorých prebieha zápas, aby verili pravde, ktorú počujú. Na budúcu nedeľu si spomeň na človeka, ktorý sedí blízko pri Tebe.

## **SPIEVANIE NÁS PRIVÁDZA BLIŽŠIE K BOHU**

Ďalší dôvod prečo spievať, keď sa Ti nechce, je to, že *ak začneš spievať, bude sa Ti chcieť spievať viac.*

Je pre nás nemožné túžiť stále po tom, čo je v danú chvíľu správne. Naša vôľa a náklonnosť často zaostáva za naším poznaním. Viem, že by som mal viac trénovať, ale občas chýba túžba. Viem, že by som sa mal viac modliť, ale moje srdce je častokrát chladné. Znamená to, že ak trénujem alebo sa modlím, lebo som sa k tomu donútil, tak netrénujem alebo sa nemodlím? Samozrejme, že nie. Je lepšie skutočne túžiť robiť to, čo ro-

bím, ale niekedy sa nemusíme cítiť na to, aby sme konali správne.

C. S. Lewis píše v knihe „K jadru kresťanstva“ o tom, ako milovať svojich blízkych, keď nám k tomu chýba túžba:

*Aj keď je potrebné prirodzenú náklonnosť posilňovať, domnievať sa, že sa stanete láskavým tým, že sa budete pokúšať o neprirodzené city, by bolo chybné... Pravidlo pre nás všetkých je celkom jednoduché. Nestrácajte čas úvahami, či svojho blížneho milujete, alebo nie; jednajte tak, ako by ste ho milovali. Hneď ako s tým začnete, poznáte jedno veľké tajomstvo. Ak sa spráivate, akoby ste ho milovali, onedlho ho milovať začnete.*

Tak je to aj s naším spevom. Nečakajme, kým začnú naše srdcia horieť, než otvoríme ústa a začneme spievať. Otvorenie úst je dôležitou súčasťou zapálenia ohňa.

To, že spievaš vtedy, kedy by si radšej nespieval, je skutok viery. Viery v to, že Božie slovo je pravdivé: „Haleluja! Chváľte Hospodina! Lebo je dobré spevom oslavovať nášho Boha; lebo chválospev je milý, lúbezný.“ (ŽALM 147:1) Možno sa budeš musieť modliť, aby Boh otvoril Tvoje ústa, ale nebuď prekvapený, keď budeš onedlho cítiť svoje srdce naplnené chválou.

Možno to bude tento víkend, keď Ťa spev nebude vôbec zaujímať. Keď sa to stane, pamätaj na Božie sľuby, pamätaj na Tvojich susedov a pamätaj na to, aké je to privilegium a aké povzbudenie je to, že môžeš spievať tomu, ktorý nás zachránil.

*Prevzaté z portálu:  
CHCEMVIAC.COM*

*Pôvodný článok nájdete na:  
WWW.DESIRINGGOD.ORG*



### AKO TO, ŽE TO PRIŠLO TAK RÝCHLO?

Starnem... Vročil som do jesene svojho života. Čas má zvláštny beh. Zdá sa, akoby to bolo včera, keď som bol mladý, čerstvo ženatý, zakotvený v živote. Zdalo sa mi, že mám pred sebou kopy času.

Už sa mi to nezdá, že to bola kopa času. Pýtam sa: kam sa podeli tie roky? Viem, že som ich prežil, všetky. Mám ich uložené, v spomienkach, v skúsenostiach, v snoch. Ale prešli tak rýchlo...

A súčasná jeseň môjho života je samé prekvapenie...

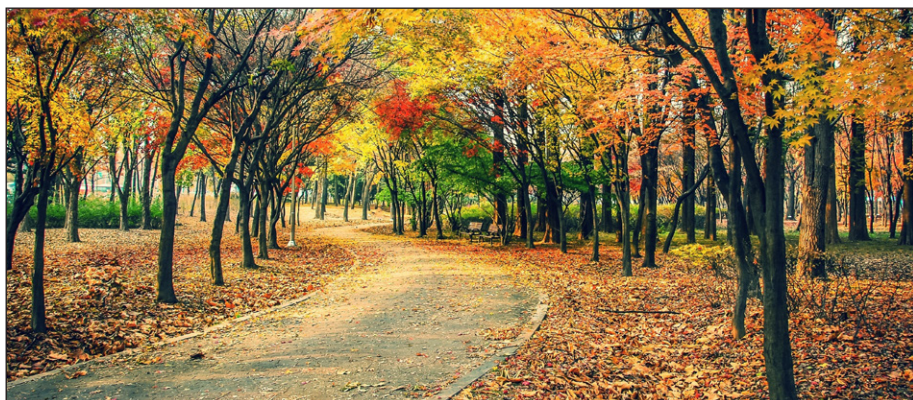
Keď som bol mladý, myslel som si, že starí ľudia sú z iného sveta. Ani ma nenapadlo, že aj ja raz budem taký. A už je to tu! Z mojich spolužiakov a priateľov z mladosti sú dôchodcovia so sivými vlasmi a neistým krokom. Už nie sú takí, ako si ich pamätám, mladí, bystrí a plní energie. Vari takto vyzerám aj ja? Takto ma vnímajú ľudia? Asi sa začínam podobáť tým starým ľuďom z mojej mladosti. A nemôžem uveriť, že to prišlo tak rýchlo.

Všetko sa mení. Zisťujem, že obyčajné sprchovanie sa stáva udalosťou dňa. Malá siesta každodennou nevyhnutnosťou. Nezaspím preto, že chcem, ale preto, že som si sadol... A každý deň pribudne podobné prekvapenie. Nebol som na to pripravený. Na to spomalenie rytmu, ani na všetky choroby. Ubudlo mi zo sily a teraz vidím, že už nikdy neuskutočním to, po čom som vždy túžil, čo som chcel urobiť a na čo som nemal čas...

Áno, mám výčitky. Lebo vidím veci, ktoré som neurobil, hoci som chcel a možno aj mal urobiť. Ale na druhej strane je v mojom živote plno vecí, ktoré sa podarili a s ktorými som spokojný.

A jedno viem isto. Hoci nadišla moja jeseň a ja neviem ako dlho bude trvať, jedno viem určite: kým budem na tejto zemi, budem prežívať iné dobrodružstvo a to sa práve začína. To mi hovorí moja viera, ktorá ma naplňuje harmóniou a nádejou, napriek všetkým problémom.

Ak ešte nie si v tejto etape svojho života, dovoľ mi, pripomenúť ti, že príde oveľa skôr, ako sa nazdáš! A preto, ak vo svojom živote môžeš niečo uro-



biť, niečo zmeniť, urob to, čo najskôr, neodkladaj to na neskôr. Ži pre dnešok, pretože nevieš, či budú ešte nejaké zastávky, v ktorých by si to chcel stihnúť urobiť.

Všetkým svojim blízkym hovor, ako veľmi ich máš rád, ako si ich vážiš a pomáhaj im, zo všetkých síl. Takého si ťa budú pamätať. Život je tvoj dar od Boha a môžeš si ho prežiť ako ty chceš, ale tvoj život môže byť darom aj pre druhých. Záleží od teba.

Starneš, ale ak budeš chcieť, môžeš byť mladý duchom.

Tvoje deti sú možno v niečom tvojím obrazom, ale tvoje vnúčatá sú úžasné, nenechaj im ujsť čas s tebou.

Zabúdaš mená? Nevadí, niektorí ľudia zabudli, že ťa vôbec poznali...

Veci, ktoré boli pre teba dôležité pred dvadsiatimi rokmi, dnes už nie sú? Už na to nemysli...

Zaspíš v kresle? Hovor tomu mikrospánok. Chýbajú ti dni s vypínačom zapnuté a vypnuté? Častejšie používaš slo-

vá kde, kedy, kto a čo? To, čo boli kedysi detské pehy sa zmenilo na starecké škvrny? Šumí ti v ušiach? Máš v skrini tri poličky oblečenia, ktoré si nemáš kam obliecť?

... ???...

Aj napriek tomu je staroba pekná. Poznáš staré piesne, filmy, a to najlepšie: máš starých priateľov!

Á, ešte niečo. Nezabudni sa tešiť a rozdávať radosť. Pretože o tvojom živote nebude hovoriť to, čo si nahromadil, ale to, čo si rozdal.

*(upravené podľa B. Drappera,  
www.vira.cz)*

**Milí naši jubilanti**, prajeme vám, aby ste boli nástrojmi Božieho pokoja, prinášali lásku, odpustenie, vieru, radosť. Ak budete povzbudzovať iných aj v jeseni vášho života, bude to o to vzácnejšie a silnejšie pre všetkých, ktorých život je s tým vašim akokoľvek spojený.

**Tí, čo očakávajú na Hospodina, dostávajú novú silu... bežia a neslabnú, chodia a neustávajú... (Izaiáš 40)**

## JUBILANTI 2017

**Januároví:** Kostolná Elena z Rk 85, Královenská Mária z LŠ 75, Lubelcová Ludmila z Lik 60, Melek Jozef z LS 75, Mišura Miloš z LŠ 65, Ondrejková Jana z LŠ 55, Priesolová Zuzana z LS 90, Šara Milan z Rk 70, Trnková Oľga z Hrb 70, Turanová Iveta z Rk 55

**Februároví:** Antol Jaroslav z Rk 70, Bárovičová Irena z Rk 85, Bencúrová Irena z LIS 80, Beňová Miroslava z Rk 50, Bobuľa Matej z Rk 85, Danková Gizela z Rk 80, Jariabková Oľga z Rk 80, Kasanická Katarína z Rk 50, Lamoš Branislav z Rk 60, Líška Ivan z Rk 70, Meško Lubomír z Lud 60, Mikuštiak Jaroslav z Lik 70, Salvová Zuzana z Lúč 70, Serafínová Dalma z Lis 70, Smrekovská Anna z Lis 75, Soareová Ľubica z Rk 60, Španková Anna z Rk 95, Těniak Fedor z Rk 70, Torousová Božena z Rk 80

**Marcoví:** Čík Pavel z Rk 70, Hollá Emília z BP 75, Hurtajová Blažena z Lúč 75, Kačová Katarína z Rk 60, Líška Rudolf zRk 70, Maršalko Peter z Lúč 70, Nahálka Vladimír z Lis 55, Sarnovská Renáta z Rk 65, Škrlecová Eva z Lik 75, Volfová Viola z Lúč 85, Voreková Ema z Lúč 80

**Apríl**oví: Bellušová Želmíra z LO 95, Blažeková Tatiana z Rk 65, Domiterová Alena z LŠ 65, Grešová Marta z Lis 60, Halušková Janka z Rk 65, Jančiová Viola z Lúč 55, Kalafúsová Petronela z Štiav 85, Kraličeková Jolana z LŠ 60, Lukáčová Marta z Lis 65, Lukáčová Oľga z Lis 65, Lukáčová Zdena z Lis 75, Šafeková Elena z Rk 65

**Máj**oví: Benková Viera z Rk 55, Hollý Pavol z Rk 70, Hostinský Július z Rk 90, Kačaliak Viliam z Rk 85, Mikundová Jaroslav z Rk 50, Papúchová Danica z Rk 50, Pátereková Jana z Rk 50, Sokol Eduard z LLúž 50, Švihlová Margita z Rk 85, Zvara Koloman z Štiav 85

**Jún**oví: Dobříková Lubica z LS 60, Fábryová Elena z Rk 75, Hrabuša Slavomír z LŠ 65, Hrabuša Štefan z LŠ 55, Janík Pavol z Rk 70, Kankríniová Jolana z Lis 80, Milanová Dana z Rk 50, Muriňová Želmíra z Lis 75, Pethová Lenka z rk 55, Rádi Stanislav z Rk 60, Turzová Jarmila z Rk 75, Zvara Ladislav z Štiav 55

**Júl**oví: Bachledová Anna z Rk 70, Bobula Igor z Rk 65, Junková Marta z LS 65, Laco Peter z Rk 70, Maslo Anton z Lis 70, Schniererová Anna z Rk 80, Streitová Jana z Rk 65, Tauber Vladimír z Rk 65, Tomka Vladimír z Lis 65

**Aug**ustoví: Blahút Pavel z Lis 50, Blažek Ján z Rk 65, Gromnicová Božena z Rk 70, Hrabuša Ján z LŠ 65, CHválniková Soňa z Lis 65, Koželušová Mária z Rk 60, Králiková Lýdia z Lis 75, Maslová Jana z Rk 60, Moravčík Jaroslav z Rk 65, Muriň Branislav z LŠ 65, Rajecká Helena z Rk 80, Reptová Eva z Rk 75, Slimáková Jana z Lis 60

**Sept**embroví: Bradlerová Daniela z Rk 70, Čech Juraj z Rk 65, Dorniaková Drahoslava z Rk 70, Fadrhonsová Libuša z Olomouca 70, Fornálová Mária z Rk 75, Guoth Juraj z Rk 80, Hariňová Helena z Štiav 90, Kasanický Mikuláš z Rk 50, Krakovská Janka z Lis 60, Lobellová Anna z Rk 70, Murín Dušan z Lúč 65, Murín Stanislav z Lúč 65, Paušlyová Mária z Rk 90, Teniak Ludovít z Lis 90, Zelinová Emília z Rk 80

**Okt**óbroví: Bačovská Emília z Rk 75, Devečka Ján z Rk 80, Drevená Helena z Rk 75, Guoth Miroslav z Rk 70, Hlaváč Pavel z Lik 70, Hrabušová Marta z LŠ 80, Hruška Ján z Rk 55, Kmetková Mária z Rk 95, Kochol Ján z Rk 65, Kokavec Michal z Rk 60, Kozicová Jana z Lik 60, Mrázová Zuzana z Lik 50, Potocký Ján z Lis 65

**Nov**embroví: Cagalinec Igor z Rk 65, Capandová Marta z Lis 65, Dubovská Viera z Rk 80, Hýravá Elena z Korytnice 65, Kupčíková Elena z Rk 50, Lukáčová Helena z Rk 75, Machová Ludmila z Rk 65, Medvecký Branislav z Rk 70, Slotková Darina z Rk 65, Spítková Viera z Rk 75, Ševčíková Soňa z LS 50

**Dec**embroví: Krčahová Oľga z Rk 65, Lukáč Slavomír z Lis 70, Mičuda Ivan z Rk 65, Osadský Ján z Lúč 50, Piatka Gustáv z LS 75, Zajac Dušan z Lik 70



### ❖ **Krstom svätým boli do vínneho kmeňa Pána Ježiša zaštepení:**

Viktória Nagranová z Ružomberka, Emma Grittersová z Ružomberka, Leonard Jozef Baláž z Ružomberka, Šimon Haluška z Ružomberka, Karolína Kubíková z Ružomberka, Martin Sedliak z Ružomberka, Vincent Kuruc z Ružomberka, Adam Kendera z Ružomberka, Michal Novák z Ružomberka, Ruth Naila Dora z Krmeša, Romana Skočíková z Ružomberka, Roman Kostolný z Ružomberka, Filip Drápal z Tullnu.



### ❖ **Svoju krstnú zmluvu pri konfirmácii potvrdili:**

Martin Bernáth z L. Štiavnice, Emma Pačíkovská z Liskovej, Sarah Straková z Ružomberka, Diana Spišiaková z Likavky, Tomáš Škrlec z Ružomberka, Kristína Škrlecová z Ružomberka, Patrícia Škrlecová z Likavky, Petra Švichká z Likavky, Bronislava Teniaková z B. Potoka, Samuel Vanoch z Krmeša, Jeremiáš Záhumenský z Liskovej.

### ❖ **Na spoločnú cestu životom sľubom pred Pánom Bohom vykročili:**

Milan Lučan z Turzovky a Katarína Kankríniová z Ružomberka, Branislav Haluška z Ružomberka a Ivana Berkyová z Ružomberka, Claudio Merli z Ríma a Katarína Macháčková z Ríma, Ján Mojš z Ružomberka a Ruslana Junusová z Ružomberka.

### ❖ **V nádeji vzkriesenia sme sa vo viere vo večný život rozlúčili s týmito bratmi a sestrami:**

Juraj Hejnyš z Ružomberka (90), Mária Stromková z Ružomberka (89), Jozef Nagy z Ružomberka (78), Ema Považanová z Ružomberka (84), Ján Hlaváč z Ružomberka (65), Milan Vyšný z Liskovej (62), Bartolomej Alman z Ružomberka (76), Milan Nahálka z Ružomberka (77), Jana Hodgson z Kanady (53), Branislav Tomčík z Anglicka (56), Ján Guráň z Likavky (56), Štefan Mihaľov z Liskovej (64), Elena Pribilová z Ružomberka (93), Magdaléna Horváthová z Ružomberka (90), Viola Penciaková z Likavky (84), Ján Devečka z Ružomberka (80), Blažena Raganová z Liptovskej Štiavnice (72), Irena Barovičová z Ružomberka (85), Peter Slušný z Ružomberka (58), Peter Bazela z Ružomberka (62), Katarína Zelinková z Ružomberka (53), Božena Jeleníková z Ružomberka (77).

## KEĎ LABUŤ ZOMIERA...

Kdesi som čítala, že keď zomiera labuť, zlietnu sa k nej ostatné a spolu s ňou čakajú na jej odchod, rozlúčia sa žalostným gagotom a potom rozprestrú krídla a vzlietnu k nebu.

Je to vzťah, láska, čas, zážitky, spomienky, čo nás spájajú s tými, ktorí odchádzajú z tejto časnosti a my ako tie labute, ak je to možné, sa chceme rozlúčiť s tými, ktorí nám naplňali život radosťou, láskou a boli pre nás požehnaním. Človek by nemal zomierať sám a zasa my, ktorí zostávame, potrebujeme ten čas rozlúčky s našim blízkym.

Pohreb. Je to čas, keď dáme posledné zbohomy a vo viere vo večný život, ktorý Pán Ježiš pripravil všetkým, ktorí v Neho veria, uložíme jeho telesné pozostatky do zeme. Pretože jeho, či jej duch je už vo večnosti.

### **ČO JE TO CIRKEVNÝ POHREB A ČO POTREBUJETE VEDIET, AK CHCETE CIRKEVNÝ POHREB VYBAVIŤ**

Ak nám zomrel náš blízky príbuzný a my potrebujeme vybaviť cirkevný pohreb, potrebujeme vedieť prečo chceme pre svojho blízkeho pohrebný obrad práve cirkevný. Ak máme odpoveď na túto otázku, môžeme navštíviť farský úrad osobne, alebo sa telefonicky dohodnúť na dátume a čase pohrebu.

Je potrebné prísť na farský úrad s dokladom od lekára, teda doniesť *List o prehlíadke mŕtveho*. Na farskom úrade sa spíšu základné informácie ohľadom zosnulého.

Je potrebné zistiť potrebné informácie, ktoré sú zapisované do cirkevnej matriky. Mená rodičov zosnulého, ich



dátumy a miesto narodenia, i úmrtia. (údaje sú aj na rodnom liste) Ak zosnulý žil v manželstve, takisto meno manželky, dátum narodenia a dátum sobáša (údaje sú na sobášnom liste). Je potrebné spísať, či už na farskom úrade, alebo doma, stručný životopis zosnulého. A takisto rozlúčku rodiny, od najbližšej rodiny po vzdialenejšiu.

Pochovávame aj zosnulých evanjelického vierovyznania, ktorí nie sú registrovanými členmi nášho cirkevného zboru. V tomto prípade, však, je potrebné doložiť, že zosnulý je evanjelického vyznania. Tým je doklad o krste, či konfirmácii, alebo doklad o cirkevnom sobáši, či výpis z matriky v danom cirkevnom zbore, odkiaľ pochádzal alebo potvrdenie od brata farára, či sestry farárky, že zosnulý bol pokrstený v rodnom cirkevnom zbore a platil si cirkevný príspevok v rodnom cirkevnom zbore.

Ak cirkevný poplatok za posledné roky neplatil nikam, je potrebné doplatiť za neho cirkevný príspevok za posledných desať rokov. V našom cirkevnom zbore je cirkevný príspevok na rok desať eur. Doplatiť cirkevný príspevok je potrebné aj vtedy, ak zosnulý bol členom nášho zboru, ale túto povinnosť

si neplnil. Poplatok za pohreb v našej cirkvi nie je. Ak pozostalá rodina je ochotná venovať milodar, je to dobrovoľné, aj jeho výška.

V poslednom období sa zvyšuje počet pohrebov, ktoré sú ukončené prevezením telesných pozostatkov zosnulého na kremáciu, nie uložením do zeme.

Vtedy je možné, neskôr po obdržaní urny s popolom, požiadať farára o prítomnosť pri uložení urny na hrobové miesto. Ale takisto je v poriadku, ak to rodina urobí sama, len v rodinnom kruhu najbližších, keďže cirkevný pohrebný obrad už bol ukončený s prežehnaním tela i požehnaním všetkých pozostalých.

Cirkevný pohrebný obrad robíme s vierou, že Boh nám daroval život vo večnosti tým, že Jeho Syn, Ježiš, zomrel namiesto nás. Aby sme mohli zakúsiť vo večnosti život a radosť, a nie smrť a utrpenie.

Lúčime sa v nádeji, že Boh vzkriesi našich blízkych a že vzkriesi aj nás, pretože veríme v Jeho milosť a lásku.

Každý pohreb končíme slovami Pána Ježiša:

*Ja som vzkriesenie a život, kto verí vo mňa, bude žiť, aj keby zomrel. (Ev. Jána 11, 25)*

## A ČO ZNAMENÁ VERIŤ VO VZKRIESENIE?

Keď uvidíš búrku, ktorá láme les a hýbe zemou, povedz si:

Verím, že les bude znovu žiť a zem sa upokojí.

Keď ťa bude škrtiť hriech a ty sa budeš dušiť, povedz si:

Verím, že Ježiš ma zachránil a ja zasa vstanem.

Keď budeš vidieť, že mizne láska a zlo víťazí, povedz si:

Verím, že Ježiš prišiel, aby priniesol slobodu a pokoj.

Keď uvidíš svoje dieťa utekať z domu a tvoje sny sa rozplynú, povedz si:

Verím, že moje dieťa je aj Božie a On ho miluje, tam, kde je.

Keď ti staroba bude strpčovať život, povedz si:

V nebi mám pripravené miesto a môj Pán ma tam už čaká.

A keď sa niekto, tebe blízky bude lúčiť so životom a ty budeš s ním, povedz mu:

Uvidíme sa v Božom kráľovstve, vravím ti len: do videnia...

**Toto znamená veriť vo vzkriesenie!**

## AUGUSTOVÝ ŽALM 151

*(Žalmy vznikli v auguste na stretnutí ružomerského spoločenstva rodín)*

Hospodine, si priateľ a dôverník, s ktorým aj to nezmyselné sa stáva zmysluplným

a to mrzuté a fádne radostným.

Tebe patrí chvála za šťastné chvíle i zápasy,

pretože vo všetkom nás držia Tvoje ruky.

Tebe patrí chvála,

že existujeme a môžeme

pozorovať Tvoj svet,

že sme súčasťou Tvojho veľkého príbehu.

Ty vieš, Hospodine, ako veľmi potrebujeme,

aby Tvoja láska vládla v našom srdci.

Bez toho nedokážeme byť svetlom pre svojich blízkych,



ani pre tých vo svete.

Hospodine, si k nám prekvapivo starostlivý,  
zahŕňaš nás štedrosťou,  
v ťažkých časoch si naším útočiskom.  
Ďakujeme Pane,  
že si zobral náš život do svojich rúk.  
Ďakujeme za každý nový deň,  
aj keď nevieme, čo nás v ňom čaká.  
Vieme, že budeš s nami, a tak sa nebojíme.  
S radosťou ďakujeme za naše deti,  
lebo sú pozhnaním nášho života.  
Nevieme Pane za čo máme prosieť,  
lebo sami vieme málo o svojom živote.  
Ty vieš všetko.  
A tak prosíme, nech sa stane Tvoja vôľa.

Otče, Ty, ktorý ma poznáš  
a vidíš do hĺbky môjho srdca,  
Teba neodradí to, čo vo mne vidíš,  
pre Tvoju lásku ku mne.  
Chválim Ťa za miesto a čas,  
ktoré si dal môjmu životu tu na zemi.  
Tvoje vedenie dáva môjmu životu zmysel

a napĺňa ho radosťou.  
Smeruj moje kroky po svojich cestách  
a nedaj mi z nich zísť.  
Posilňuj moju vieru v každom čase  
a naplňaj ma svojim Svätým Duchom.

Boh je naša spása, záchrana, útecha.  
Boh je naša radosť, milosť a potecha.  
Vďaka Ti za každé ráno, že na nás  
pamätáš,  
vďaka Ti za pomoc, ktorú nám ponúkaš.  
Útrapy života pomôž prekonať nám.  
si našou ochranou, na Teba sa spolieham.  
A na Tvoj príbytok sa nádejam.

Boj je pre nás prameň, svetlo, cesta,  
aby sme nikdy nevybočili z miesta.  
Vďaka Ti Bože, že nás formuješ  
a svojim milosrdenstvom povzbudzuješ.  
Vďaka Ti za Tvoju lásku,  
že si mi poslal do života moju krásku.  
A taktiež za deti, ktorými nám život  
svieti.  
Prosíme, Ťa, Bože, daj nám dostatok sily,  
aby sme preskočili všetky polená,  
čo sú nám hádzané pod kolená.

## POCHYBUJEM A PREDSA VERÍM!

*(úryvky zo slohových prác konfirmandov v roku 2016 a 2017)*

Veľmi ma zaujímalo to, čo mi hovorili vedúci na táboroch a na doraste, chcela som sa k Pánu Bohu dostať bližšie, ale keď tábor skončil, bolo **to** tam ešte týždeň a potom **to** bolo fuč. Pretože tam som obklopená ľuďmi, ktorí veria, vedia sa pekne modliť, tam je to ľahké a úžasné, ale keď prídem do reality, mizne to. Ale ja to nechcem. Tak vždy, keď prídem na dorast, je to ako-by som bola na malom tábore, lebo som s tými ľuďmi. Myslím, že som na správnej ceste, mám chvíle, keď si sadnem

a prečítam si Bibliu, modlím sa. Nielen pred písomkou, ale keď ma to napadne. Aj keď veľa veciam v Biblii nerozumiem a asi to bude ťažké, som rada, že som súčasťou takéhoto úžasného zboru...

Neveril som v Neho, kým som sa k Nemu nedostal bližšie na fare... ani neviem ako to nazvať. No zo začiatku som v neho neveril. Povedal som si: „... fajn, oni v dačo také veria, ale ja som sa zatiaľ o dačom takom nepresvedčil.“ Asi hlúpa úvaha v druhom ročníku kon-

firmácie. Ešte nedokážem povedať, že všetko je tak ako hovoria. Ale tomu, kto by povedal, že Boh je hlúposť, tak by som mu asi k tomu niečo povedal...

Nie som sama, lebo Boh je so mnou všade, je v mojom srdci. Pozná moje činy i moje slová dokonca i myšlienky, a napriek tomu ma berie, takú aká som. To my ľudia nedokážeme. Máme predsudky a odsudzujeme druhých ľudí. Môžeme byť radi, že máme Nieкого, kto taký nie je. Som rada, že je tu On, ktorému môžem povedať všetko a nevynadá mi...

... keď som spala pri kamarátke alebo na lyžiarskom, hanbila som sa pomodliť a viem, že to nie je dobré. Veď aj On má dôvod hanbiť sa za mňa. Veľa som sa o Bohu dozvedela, priblížila si ho k životu, ale niekedy pochybujem, či je to pravda. Asi je zo mňa sklamaný, keď mu neverím. Ale nerozumiem, prečo sme rozdelení, asi si ľudia niečo zhoršili medzi sebou a niečo, čo chceli tak prikrášlili a teraz Pán Boh nad tým krúti hlavou. Ale som rada, že som evanjelická a nik ma k inému neprehovorí...

Je rozdiel veriť v Boha a dôverovať Bohu. Sú to dve rozdielne veci. Keď splníme tú prvú, čaká nás tá druhá. Priznám sa, že sám mu veľa krát nedôverujem. Napríklad mi aj odpovie na otázku, o ktorú som ho prosil, ale nejako sa mi nepozdáva, a tak sa snažím ju vylepšiť

vo svoj prospech. Neverím Mu, že by to podľa neho bolo naozaj dobré a hľadám iné vysvetlenie vecí. My jeho potrebujeme miliónkrát viac ako On nás, tak prečo nás stvoril? Je to ako so zrnom, ktoré musí naplniť sud, aby nezostal prázdny...? Myslím, že v tom bude niečo viac, ako len naplnenie zeme. Asi má s nami ešte nejaké iné plány. A asi to je dôvod prečo v neho veriť a prečo Mu veriť. Bohužiaľ ešte je veľa takých ľudí, ktorí veria, ale nedôverujú. Boh je nepochopiteľný, a práve preto máme veľa pochybností. Ale keďže je trpezlivý a tolerantný, dáva nám ďalšie a ďalšie dôvody a dôkazy prečo veriť a nepochybovať. Ale často krát sme takí zaslepení svetom, že to totálne ignorujeme. Ale zapamätajte si, že Boh nám nikdy neprestane pomáhať, nikdy sa na nás nevykašle a nikdy nás neopustí...

Keď som bezradná a pomodlím sa, verím, že mi Ježiš ukáže tú správnu cestu...

Tým, že vo mne začala rásť viera, začali rásť aj pochybnosti. Ale Miška a iní ma presviedčali. On je ten, kto mi pomáha a bude pomáhať. Momentálne sa najviac bojím konfirmácie. Je to veľký krok a treba si uvedomiť, čo vlastne chcem. Nechcem sa chváliť tým, že som konfirmovala, ale chcem si uvedomiť, čo tam budem sľubovať...



K viere ma priviedli moji rodičia, oni boli prví, ktorí mi ukázali Boha. Niekedy sa sama seba pýtam, prečo verím a čomu? Lebo, keď sa o tom s niekým začnem rozprávať, tak mi vraví, že neverí a ja začnem pochybovať. Niekedy nastanú také slabé chvíle a situácie, že či je to všetko tak ako hovorí Biblia, ale Boh si vždy nájde cestu ako ma presvedčiť.

Nemáme na tomto svete stopercentné dôkazy, ale ja napriek týmto pochybnostiam verím. Boh mi dokázal, že sa o mňa stará, koná v mojom živote a nie som mu ľahostajná. Má ma rád takú aká som, lebo ma stvoril. On nám chce isto poskytnúť osobnú skúsenosť s Ním, a my by sme Mu to mali dovoliť a nepohrdáť tou možnosťou. Nič krajšie ako Boh v srdci neexistuje. Stále je s nami a nenechá nás osamote. Vzťah s Pánom si treba chrániť. V Biblii som našla práve to, čo som potrebovala...

S radosťou môžem povedať, že verím v Boha, ktorý bol pre mňa len nejaký pán z Biblie, ale teraz viem, že Boh je pre mňa ako moja rodina...

Boh nám dáva život a v ňom skúšky, lebo chce vidieť, akí sme silní a či vydržíme ostať s Ním. Je len na nás ako sa k tomu postavíme. Skôr, či neskôr dostaneme odpovede, a možno práve vtedy, keď to budeme najmenej čakať...

V nedeľu som chodievala na besiedku na fare, pravidelné stretnutia a rozhovory o Bohu ma prinútili porozmýšľať o jeho existencii a prehodnotiť svoj postoj. Dobrým spôsobom mi to bolo vysvetlené, a tak som lepšie pochopila o čom viera je...

V živote človeka nastanú chvíle, kedy má pochybnosti. Či už sú to pochyb-

nosti o sebe, priateľoch, rodine alebo viere, vždy je tu maličký kúsok, ktorý verí a dokáže veľké veci. Tento kúsok je ako matka zo šrúbky na obrovskej konštrukcii. Je veľmi dôležitá, keby tam nebola, celá stavba by spadla. Tak je to s našou vierou v živote. Ak nie je, život sa začne rozpadáť. A tak tento kúsok je taký silný, že dokáže potlačiť obrovský balvan pochybností...

Luther povedal, že Boh nás chráni pred každým nebezpečenstvom, od všetkého zlého a koná to z lásky, bez mojich zásluh. Niekedy o tom pochybujem, lebo mám pocit, že sa mám chrániť sama...

Bibliu predsa ľudia nepísali z nudy! A bolo ich dosť. Každého z nich k tomu viedla nejaká udalosť v ich živote, niečo, čo sa ich dotklo. Takých je dnes málo. Boh je v nás a pomáha nám na našej ceste životom. Pochybnosti sa však stále bijú s vierou, a predsa práve to je odrazom úprimnosti, otvorenosti a ľudskosti viery, alebo nie?...

Často sa zamýšľam nad tým, ako je možné, že Boh existuje odjakživa. Tu na zemi má všetko svoj začiatok i koniec. Je pre mňa ťažké si predstaviť, že Boh nemá začiatok ani koniec, ale nespôsobuje to vo mne pochybnosti. Vyrastal som so spolužiakmi, ktorí nemajú vzťah s Bohom. Chodia do kostola, ale preto, že to chcú rodičia a farár. Oplyvňovalo ma ich správanie, aj ja som pochyboval. Môj názor zmenilo chodenie na dorast. Je to zrozumiteľnejšie ako v kostole. Keď počúvam ostatných ako rozprávajú o svojich skúsenostiach s Bohom a zážitkoch a vidím ako sa na Neho spoliehajú, pripadá mi to úžasné. Niektoré veci sú jednoducho fakt zázraky.



Do nášho cirkevného zboru patria aj rodiny, ktoré žijú za hranicami našej krajiny, no napriek tomu sú živou súčasťou našej zborovej rodiny. Takými sú aj Emingerovci.

Prinášame vám zaujímavý rozhovor s manželkou a mamou Mirkou Emingerovou o rodine, živote, práci i o hodnotách, ktoré si ako rodina cenia.

❖ ***Vyrástla si na Liptove v Ružomberku. Avšak tvojím domovom je už dlhší čas rakúsky Niedersulz, kde so svojou rodinou bývaš i pracuješ. Čo bolo tým dôvodom, že tvoja cesta viedla do Rakúska? Aké boli tvoje začiatky a aká je súčasnosť?***

Po skončení školy (1997) som kvôli zdokonaleniu sa v nemeckom jazyku odišla na jeden rok do Rakúska. Pracovala som v skanzene, kde sme pripravovali program pre školy a škôlky. Práca sa mi páčila, a tak sa môj pobyt trochu predĺžil. Tam som spoznala aj môjho manžela, ktorý v skanzene cez víkendy pracoval v miestnej vinotéke.

Na začiatku, som napriek tomu, že som po nemecky vedela, takmer vôbec nerozumela ich nárečiu.

Ľudia ma však prijali veľmi dobre. Bývame blízko hranice, mnohí vedia aspoň trochu po slovensky alebo česky a vždy sa mi a aj mojej mame snažia prihovárať po slovensky.

Žije tu dokonca jedna rodina, ktorá sa stará o to, aby sa ľudia, ktorí sa sem prisťahujú, cítili dobre.

V súčasnosti máme 3 krásne deti: Simona (13) Eliasa (9) a Sarah (3). Žijeme v Niedersulzi, v Dolnom Rakúsku, vo vinárskom regióne (Weinviertel).



Tento región sa nazýva aj Veltlínsky región, podľa odrody „Veltlín zelený“, ktorý je v tejto oblasti najviac rozšírený.

Máme rodinný vinársky podnik. Okrem bielych odrôd sa venujeme aj udomácnovaniu červených odrôd, ktoré sú pre našu oblasť skôr netypické. Venujeme sa výrobe vína, predaju a malému jablňovému sadu.

❖ ***Ako dlho trvalo, aby sa Rakúsko stalo skutočne tvojím domovom?***

My máme domovy dva. Je jedno, či ideme z Niedersulzu do Ružomberka, alebo z Ružomberka do Niedersulzu, vždy každý povie, že ideme domov.

❖ ***Spolu s manželom pracuješ v rodinnom vinárskom podniku. Ľudia, ktorí majú kontakt s vinohradom tak, že si občas otvoria fľašu vína, alebo si pochutnajú na dobrom stolovom hrozne, majú niekedy zidea-***

***lizované predstavy o práci vo vini-  
ci, ktorá je náročná. Čo to obnáša  
– byť súčasťou rodinného vinárstva?***

Veľmi veľa času, ktorý je potrebný investovať do vinárstva, ale zároveň sa na všetkom podieľame spoločne ako rodina. Robíme od vysadenia vinohradu, výrobu vína, predaj, propagáciu, rozvoz, účtovníctvo, všetko sami. Máme síce dvoch stálych a niekoľkých sezónnych pracovníkov, ale bez podpory celej rodiny by to nebolo možné.

***❖ Aké obdobie roka máš/máte ako rodina najradšej? Ktoré obdobie roka býva najviac hektické?***

Pre nás je najkrajšia asi jeseň. Pre môjho muža je to obdobie, keď sa ukáže celoročné úsilie, ja sa teším po krásnom, ale dlhom a náročnom lete na tichšie obdobie, keď je vonku skoro tma a my sa môžeme doma venovať rodine. Vo vinohrade je práca po celý rok, najhektickejšie však bývajú obdobia, žatvy, oberačky a predvianočný čas.



***❖ Sú aj vaše deti súčasťou vašej práce? Podieľajú sa na niektorých prácach?***

Deti sme vždy brávali so sebou do vinohradu, teraz už bývajú dlhšie v škole, ale nikdy nechýbajú pri sejbe, žatve, oberačke, zakladaní nového vinohradu.

Simon nám pomáha už aj s rôznymi technickými novinkami, s ktorými si my nevieme poradiť.

Pravidelne robievame aj oberačku s ich školami, chodia k nám na exkurziu do ovocného sadu, alebo sa pozerajú na fľaškovanie, etiketovanie.

Eliášova škola sa nachádza asi 10 minút pešo od našich vinohradov. Niekedy tam idu na prechádzku.

Považujeme za dôležité, keď dieťa presne vie kam patrí, a čo robia jeho rodičia.

***❖ Pre mňa je veľmi sympatické, že kedykoľvek navštívite Ružomberok, neobídete ani náš kostol a bohoslužby. Spolu s deťmi sa počas prázdninových období snažíte byť súčasťou duchovného života. Deti chodia na detskú besiedku, najstarší syn Simon je v Ružomberku konfirmandom 2. ročníka. Čo pre teba zbor a cirkev znamená? Vnímaš ju ako prínos pre život vašej rodiny?***

Do Ružomberka k mojej mame chodíme veľmi radi, deti hovoria, že sú poloviční Ružomberčania.

Vždy sa tešíme na známych, na Bohoslužby, zrozumiteľné a ľudské kázne, na besiedku a do tábora.

Je pre mňa veľmi pekné, keď na besiedke stretávam ľudí, s ktorými som chodila na mládež, a oni teraz vedu k duchovnému životu moje deti.

My chodíme do kostola každú nedeľu, napriek tomu sa strácam v rýchlom

a konzumnom spôsobe života. Zabúdam prosiť Boha, a ďakovať mu. Napríklad aj za 80-tku mojej mamy.

V Ružomberku si potom uvedomím, aký dôležitý je fungujúci zbor, ako nás take prostredie formuje, a ako rýchlo bez správneho vedenia sklzneme niekde inde.

Chýbajú nám rozhovory, mládež, biblické hodiny, rodinné stretnutia, spoločne modlitby.

Myslím si, že to podobne cíti aj Simon. Vždy sa teší na dorast, mládež a na konfirmačnú prípravu.

Je rád, že sa pripravuje na konfirmáciu v Ružomberku a nie u nás, kde takéto spoločenstvo chýba.

My sme vďační, že ho na takejto dôležitej ceste sprevádzate práve vy a ste ochotní venovať mu svoj čas.

❖ *Rakúsko je v prevažnej väčšine katolíckou krajinou, evanjelikov a evanjelických zborov je veľmi málo. Dá sa aj v prostredí, kde nie je evanjelický zbor duchovne žiť a vychovávať deti vo viere?*

K čomu sú deti vedené, závisí hlavne od rodiny. My sa snažíme s deťmi čítať biblické knihy a večer spievame veľa kresťanských piesní. Je veľkým pozhnaním byť obkolesený správnymi ľuďmi.

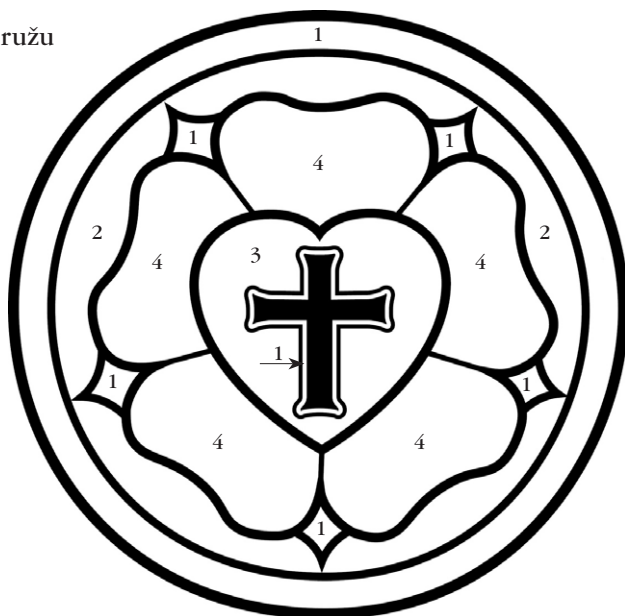
Ja s deťmi sme evanjelici, môj manžel je katolík. Navzájom sa rešpektujeme, spolu navštevujeme evanjelické Bohoslužby, ktoré sú u nás každé dva týždne, vzdialené od nás 15 km.

Zvyšné nedele chodíme do katolíckeho kostola priamo u nás v obci, a tak sme aj jej súčasťou.

## STRÁNKA PRE DETI

Vymaluj si Lutherovu ružu podľa nasledovných pokynov:

1. žltá
2. modrá
3. červená
4. biela







## OSEMSMEROVKA

V	J	E	Ž	I	Š	K	O	V	DARČEK, JEŽIŠKO,
E	I	J	D	E	M	O	K	L	KOLÁČE, MED,
Č	E	A	D	A	L	L	O	O	MEDOVNÍK, ROK,
E	H	E	N	S	R	Á	R	Č	RYBA, SNEH,
R	S	T	R	O	M	Č	E	K	STROMČEK, VEČERA,
A	B	Y	R	O	C	E	E	A	VIANOCE, VLOČKA
K	Í	N	V	O	D	E	M	K	



## VITAJTE V KLUBE NESPOKOJNÝCH ŽIEN!

Svet je plný nespokojných žien. Stačí sa obzrieť okolo seba... a niekedy stačí len pozrieť do zrkadla.

Istá Marta, ktorá mala sestru Máriu, nebola v ten deň práve spokojná. Do domu im prišla vzácna návšteva. Bolo treba pripraviť jedlo a hostí obslúžiť. Chcela, aby bolo všetko perfektné a nikomu nič nechýbalo. Chvilami nevedela, kde jej hlava stojí, čo skôr priniešť, podať, nakrájať, naliať, zamiešať, odniesť... Bolo toho veľa a jej by sa zišla pomoc. Kde je Mária? Sedí pri Ježišových nohách a počúva. Marta to už dlhšie nevydrží a vyjadrí svoju nespokojnosť pred Ježišom. Verí, že jej môže pomôcť.

Otázka znie: Prečo bola Marta nespokojná? Prečo sme my všetky (občas) nespokojné?

Marta možno očakávala, že Mária vstane a pôjde jej pomôcť s obsluhovaním návštevy. Nebolo to totiž o jednej káve a jednom chlebíku.

Marta možno očakávala, že keď sa poťažuje Ježišovi a On Márii dohovorí, budú na prácu dve a nebude to tak stresujúce a náročné.

Marta možno očakávala, že keď sa do práce pustia obidve, budú si môcť skôr sadnúť k Ježišovým nohám a počúvať...

My ženy máme rôzne predstavy o tom ako by sa mali veci diať, kedy a za akých

okolností. Čakáme, že ľudia okolo nás budú reagovať v náš prospech.

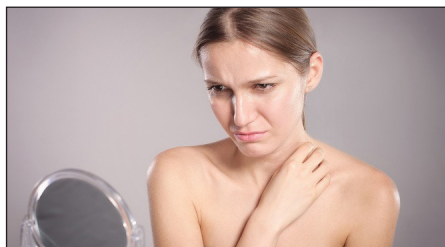
Sme nespokojné manželky, matky, dcéry, staré matky, sestry, kolegyne, priateľky, susedy, nevesty, švagriné, kresťanky, zákazníci, členky zboru... Nespokojnosť v nás vyvolajú manželia, deti, rodičia, vnúčatá, súrodenci, ľudia z práce, kamaráti, svokrovci, obsluha v obchode, či na úrade, Pán Boh... my samé.

Máme očakávania od Pána Boha, od ľudí okolo nás, ale aj samé od seba. Ak budeme mať očakávania (zvlášť tie sebecké alebo nereálne), môžeme si byť isté, že nespokojnosť bude číhať niekde blízko a uchádzať sa o naše vzťahy, myšlienky a pocity.

Poznáte Kozonohu? Je to veľmi vytrvalá burina so zelenými listami a bielymi kvietkami, ktorá vie potrapiť záhradkárov. Výborne sa jej darí a šíri sa bielymi koreňmi do všetkých strán a bez varovania. Je ťažké sa jej zbaviť a keď už má človek pocit, že odstránil všetky listy aj korene, o pár dní vykukne znova. Stačí jeden malý zabudnutý koreňok.

Nepripomína vám to nespokojnosť? Vie byť tiež vytrvalá a nenápadnými cestičkami pod povrchom sa posúva ďalej do rôznych oblastí nášho života a vzťahov. Vyrastie na miestach, kde by sme ju nečakali a jej „listy“ sa prejavujú ako frflanie, smútok, podráždenosť, neochota, neláska, hnev, útočnosť, bezcitná kritika, pocit ublíženia... Ako to zastaviť? Kde hľadať pomoc?

Len Pán Ježiš vidí každý koreň našej nespokojnosti. Vidí do našej minulosti, pozná súčasné okolnosti a keď sa necháme viesť, je ochotný a pripravený



vziať nás aj pod povrch. Nestačí zbaviť sa listov a mať naoko čistú záhradku. Treba ísť pod povrch a nazrieť do hĺbky. On chce s nami prekopať náš život a odstrániť korene nespokojnosti.

**Židom 12, 15 nás vyzýva: Dbajte, aby nikto nevypadol z milosti Božej, aby nevyrástol ako nejaký horký koreň a nepôsobil trápenie a aby sa ním mnohí nepoškvrnili.**

Ani jedna z nás určite nechce byť horkým koreňom vo svojej rodine, spoločnosti, práci... Nechceme pôsobiť trápenie ani zasieť semienko nespokojnosti do života iných.

Marta sa mohla oboriť na Máriu. Mohla ju zasypať výčitkami a obviniť ju zo svojej nespokojnosti. Mohla sa nahnevať, uraziť a odísť. Ona si však vyliala svoje srdce na správnom mieste – pred Ježišom. A On jej dal tú najlepšiu radu... **ale treba len málo, vlastne jedno!**

**Práve Mária si vyvolila dobrý podiel a ten jej nebude odňatý (Lukáš 10, 42)**

Ježiš vraví, že stačí len málo. Stačí sa Ho držať a nevypadnúť z Jeho milosti. Stačí Mu dať prednosť pred povinnosťami, starosťami a prácou. Stačí si nájsť denne čas na to, aby sme si sadli k Jeho nohám a len počúvali. Stačí si vyvoliť dobrý podiel. Tak ako Mária. A čo ak zlyhám ako Marta a môj život ovládne nespokojnosť? Aj vtedy môžem (presne ako Marta) predstúpiť pred Ježiša, vyliat si pred Ním svoje srdce a spoliehať sa, že On mi pomôže ne byť horkým koreňom.

*Mária Záhumenská*

*(Úryvok z prednášky, ktorá odznela na Misijnej konferencii Východného dištriktu v Ľubovnianskych kúpeľoch.*

*Rovnomenný seminár viedli na spomínanej konferencii – Mária Záhumenská a Ilona Bázliková)*

## PREČÍTALI SME ZA VÁS ZAMYSLENIA OD LUTHERA

V jubilejnom roku 500. výročia Reformácie skoro všetci evanjelici, ale aj ostatní ľudia, veľa cenného a pútavého sme počuli o Božom mužovi Dr. Martinovi Lutherovi. Bolo veľmi potrebné to všetko oživiť a pripomenúť. Táto vzácna kniha, ktorá vyšla v pôvodine i v mnohých prekladoch v desiatkach vydanií, necháva prehovoríť samého Lutera a to v denných úvahách nad Božím slovom. Dovolí nám nazrieť do hlbín Lutherovej duše, spolu prežívať s ním, ako sa trápil pre svoju hriešnosť, ako hľadal milostivého Boha a ako napokon i našiel plnosť

milosti a bohatstvo vzácneho života v Pánovi Ježišovi Kristovi. Každý deň nás volá k Nemu, lebo bytostne Ho potrebujeme. Každý deň volá k Nemu veľmi vrúčne, lebo sa naučil a aj nás chce naučiť, že mimo a bez Krista niet pravého ľudského života.

Kniha nie je určená iba pre jeden kalendárny rok, ale sa môže opakovane použiť rok po roku. Pre Božie slovo, ktoré verne a čisto podáva, môže sa stať pre každého denným zdrojom milosti, sily a napredovania s Kristom.

*Michal Hudák*





## AJ HUMOR JE BOŽÍ DAR

Ráno po svadbe v Káne Galilejskej sa začínajú zobúdzat hostia s bolením hlavy, keďže noc bola bohatá na víno...

Jeden z nich sa s ťažkým hlasom ozve: „Počujte, neskočil by niekto z vás pre vodu?“

Ale nikto nevládze vstať. Ježiš sa zdvihne: „Dobre, idem po ňu.“

Vtom všetci zborovo skríknu: „Nie! Len ty nie!“

\* \* \*

Stretli sa americký prezident a izraelský premiér.

Americký prezident chce urobiť dojem a rozpráva o svojej priamej linke s Bohom:

„Vyvinuli sme špeciálny telefón. Vďaka tomu stojí telefonát Pánovi neba a zeme len 20 dolárov za minútu.“



Izraelský premiér odvetí:

„Nás stojí hovor s Bohom len 20 centov.“

„A to už ako?“ pýta sa americký prezident.

„Viete u nás je to miestny hovor.“ Odpovie Izraelčan...

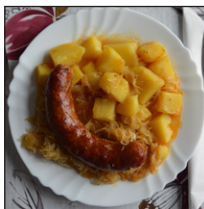
## Z DOMÁCEJ KUCHYNE ZBOROVÉHO DOZORCU

### ČERSTVÁ PEČENÁ KLOBÁSKA S ORAVSKOU ŠVÁBOČKOU A KYSLOU KAPUSTOU

#### Ingrediencie na klobásku:

80 dkg pliecka, 20 dkg bôčiku, cesnak, korenie, soľ, červená paprika, muškátový oriešok, mletá rasca, voda, kyslá kapusta, bravčová masť, cibuľa, zemiaky, údená slanina, červená paprika.

**Postup:** Mäso pomelieme, pridáme všetky koreniny, necháme odležať dve hodiny, naplníme do čriev. Dáme na pekáč a podlejeme vodou. Potom 45 minút pečieme na 140 °C a posledných 15 minút na 200 °C.



Kyslú kapustu prepláchneme vodou a necháme scediť. Na bravčovej masti speníme cibuľu a pridáme kapustu. Dusíme do mäkka.

Švábočku očistíme a uvaríme v slanej vode do mäkka a scedíme. Domácu slaninu pokrájame na malé kocky a upražíme do ružova, poprášime ju nakoniec červenou paprikou a vylejeme na zemiaky. Zemiaky popučíme na hrubšiu kašu. Servírujeme spolu s klobáskou a kyslou kapustou na tanieri.

*Dobrá chuť vám praje  
Lacko Zvara!*

## OZNAMY

HĽADAJTE  
HOSPODINA,  
DOKIAĽ SA DÁVA NÁJSŤ  
IZAIÁŠ 55, 6

### SLUŽBY BOŽIE A PODUJATIA POČAS VIANOČNÉHO OBDOBIA

24. 12. nedeľa 10<sup>00</sup> h 4. adv. nedeľa v Dome sociálnych služieb Likava  
24. 12. nedeľa 16<sup>00</sup> h ŠTEDRÝ VEČER  
25. 12. pondelok 10<sup>00</sup> h 1. sviatok vianočný  
15<sup>00</sup> h Vianočné služby Božie s programom detí v EZD  
v Liskovej  
26. 12. utorok 10<sup>00</sup> h 2. sviatok vianočný s programom detí a dorastu  
31. 12. nedeľa 16<sup>00</sup> h Silvester – rozlúčka so starým rokom  
1. 1. pondelok 10<sup>00</sup> h Novoročné Služby Božie so svedou a V. Pánou  
vou  
6. 1. sobota 10<sup>00</sup> h Zjavenie Krista Pána mudrcom  
7. 1. nedeľa 10<sup>00</sup> h Nedeľa po Zjavení

**SRDEČNE VÁS POZÝVAME!**

### OBČIANSKE ZDRUŽENIE VLADIMÍRA PAVLA ČOBRDU

Ďakujeme Vám, že ste nám aj v uplynulých mesiacoch zostali verní a pri svojom daňovom priznaní ste odovzdali svoje 2% z vašich daní na podporu činnosti nášho OZ. V roku 2017 do O. Z. prišlo **2 751,13 EUR**. Aj vďaka vám sa môže v našom cirkevnom zbore pripraviť veľa zaujímavých podujatí.

*David Bázlik*  
predseda výboru obč. združenia

*Elena Šafeková*  
hospodár výboru obč. združenia

***Prajeme Vám požehnané vianočné sviatky  
a Božou prítomnosťou naplnený nový rok 2018.***

*predsedníctvo Cirkevného zboru*

Od:  
EVANJELICKÝ A. V.  
FARSKÝ ÚRAD  
A. Bernoláka 11  
034 01 RUŽOMBEROK  
tel.: 044/432 21 98  
e-mail: ruzomberok@ecav.sk  
<http://www.ecavrk.sk>

ÚRADNÉ HODINY  
NA EV. A. V. FARSKOM ÚRADE  
A. Bernoláka 11:  
pondelok, streda,  
piatok: 9.00 – 11.30 h  
telefón: 044/432 21 98

## POĎAKOVANIE

Milí bratia a sestry, milé rodiny v cirkevnom zbere, chceme sa srdečne poďakovať všetkým Vám, ktorí ste v tomto roku, ale aj počas posledných piatich rokov podporili zbierku na opravu strechy nášho chrámu zaslaním vášho milodarú priamo na účet alebo osobne na farskom úrade. Veľmi si to vážime. Kompletný zoznam darcov je k dispozícii k nahliadnutiu na farskom úrade. Vnímame to ako Božiu milosť, že sa oprava mohla v tomto roku bez komplikácií a problémov zrealizovať.

Oprava stála 78 510,- Eur. Prácami navyše bola cena za dielo navýšená o 1 500 Eur. Všetky faktúry s výnimkou zádržného boli uhradené. Zostáva nám splatiť posledných 4 000 Eur požičaných z Podporného fondu nášho seniorátu. Tešíme sa, že práve v jubilejný rok 500.-tého výročia reformácie a 90 rokov potom, ako naši otcovia tento ružomerský chrám postavili, sme vďaka Božej milosti a vašej obetavosti mohli uskutočniť obnovu strechy ružomerského Božieho stánku.

Nech je nášmu dobrému Otcovi za to vzdaná chvála a vďaka. Môžeme si požičať slová kráľa Dávida, ktorý po veľkej zbierke na Jeruzalemský chrám v modlitbe povedal: ***Veď od Teba, Pane, je všetko, takže z Tvojej ruky sme Ti dali.***

**SOLI DEO GLORIA!**

---

**DEDIČSTVO** – občasník Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. v Ružomberku, určený pre jeho vnútornú potrebu. **Ročník XX., číslo 1/2017. Náklad:** 700 výtlačkov. **Toto číslo pripravili:** Majka Záhumenská, Ladislav Zvara, David Bázlik, Ilona Bázliková. **Redakcia:** Ev. a. v. farský úrad, A. Bernoláka 11, 034 01 Ružomberok, **tel.:** 044/432 21 98; **e-mail:** ruzomberok@ecav.sk; pre príspevky <http://ecavrk.sk>. **Nepredajné.** Pre orientáciu tých, ktorí chcú svoj zborový časopis podporiť: náklady na výtlačok sú 1 Eur. Za dary na tlač občasníka vám vopred **úprimne ďakujeme**. Uzávierka tohto čísla bola 14. 12. 2017.